

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ

Kierunek: **Filmoznawstwo i kultura mediów**

Poziom studiów: **studia drugiego stopnia**

Nazwa zajęć: **Warsztat mediów cyfrowych 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje zagadnienia związane z funkcjonowaniem mediów cyfrowych w sposób pogłębiony,
2. wyjaśnia mechanizmy działania narzędzi i technik cyfrowych,
3. wyjaśnia specyfikę oraz przemiany historyczne mediów cyfrowych (głównie w Polsce) ze szczególnym uwzględnieniem produkcji, dystrybucji, promocji i marketingu materiału audiowizualnego.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi krytycznie i w sposób sproblematyzowany oceniać projekty audiowizualne zrealizowane w technikach cyfrowych,
2. potrafi zrealizować – indywidualnie i zespołowo – projekt audiowizualny w ramach mediów cyfrowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje gotowość do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, potrafi ocenić własne możliwości samorealizacji zawodowej w obszarze mediów cyfrowych, uwzględniając zmieniające się potrzeby społeczne i odpowiedzialność za podejmowane działania.

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie z torem elektroakustycznym, mixerem, mikrofonami.

Zapoznanie z programami typu DAW, np. Audacity, Reaper, Ableton.

Realizacja projektu audiowizualnego – w synchronizacji z projektem prowadzonym na przedmiocie

Warsztat animatora kultury audiowizualnej.

Światło na planie filmowym.

Technika streamingu video online.

Nazwa zajęć: **Język angielski specjalistyczny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi porozumiewać się spontanicznie i płynnie, uczestniczyć aktywnie w dyskusji, udowadniać i bronić swoich poglądów.
2. Rozumie artykuły i relacje prezentujące określoną postawę i poglądy oraz współczesne teksty literackie pisane prozą.
3. Potrafi przygotować prace pisemne na temat studiowanego przedmiotu przy użyciu języka specjalistycznego.
4. Rozumie nagrania, wykłady i filmy związane tematycznie z kierunkiem studiów. Potrafi dokonać ich streszczenia w formie ustnej i pisemnej.
5. Potrafi przygotować i wygłosić prezentację poruszającą tematy specjalistyczne.
6. Potrafi samodzielnie pracować z tekstem specjalistycznym, przygotować streszczenie oraz przetłumaczyć go na własny użytek.
7. Zna techniki komunikowania się niezbędne w pracy w grupie i parach.
8. Potrafi przygotować się do procesu rekrutacji - ubieganie się o pracę, staż, grant.

Treści programowe dla zajęć:

Praca z tekstem specjalistycznym, analiza słownictwa, dokonywanie tłumaczeń.

Dyskusja i prezentowanie argumentów, praca w grupach i parach.

Analiza wybranych kierunkowych materiałów audio video.

Prezentacja multimedialna związana z kierunkiem studiów.

Praca pisemna związana z obszarem studiowanego kierunku: a review.

Tematyka kierunkowa oraz słownictwo specjalistyczne: writing with motion, shooting methods, visual language, visual storytelling, cinematic continuity, lighting basics, camera movement, set operations, mass media, film directors and genres, experience economy and experience realms, film art reception.

Przygotowanie do procesu rekrutacji - ubieganie się o pracę, staż, grant.

Nazwa zajęć: **Mass medium**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozpoznaje i wyjaśnia pojęcia oraz wybrane koncepcje teoretyczne z zakresu badań nad mediami masowymi, kulturą popularną i teoriami komunikacji,
2. charakteryzuje relacje między rozwojem mediów a przemianami społecznymi i kulturowymi, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu mediów na kulturę medialną i sferę poznawczo-etyczną.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować zjawiska kultury popularnej i mediów masowych w ujęciu synchronicznym i diachronicznym, z uwzględnieniem ich złożoności estetycznej, komunikacyjnej i społecznej,
2. potrafi analizować wpływ mediów masowych na dyskursy krytyczne (feministyczne, emancypacyjne, ekologiczne, wolnościowe, artystyczne) i argumentować na rzecz złożoności omawianych zjawisk,
3. buduje argumentację na temat współczesnych zjawisk medialnych, odwołując się do odpowiednich teorii kulturowych i przykładów empirycznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozwija namysł krytyczny potrzebny w budowaniu refleksji etycznej odnoszącej się do różnych wymiarów współczesności zapośredniczonej medialnie – również w perspektywie własnego udziału w niej.

Treści programowe dla zajęć:

Teorie mediów masowych i kultury masowej.

Kultury ruchomych obrazów – między mitem a produktem.

Między tym, co masowe i tym, co unikalne. Analiza wybranych dyskursów medialnych.

Kluczowe dyskursy medialne w rozwoju kultur filmowych – case studies.

Nazwa zajęć: **Media w filmie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wskazuje i w sposób pogłębiony omawia przykłady dzieł światowego i polskiego kina, w których przedstawiane są różne media,
2. odnosi filmowe reprezentacje mediów do literaturoznawczych refleksji teoretycznych nad pojęciem „medium”,
3. charakteryzuje filmowe obrazy mediów i wykorzystuje je jako punkt wyjścia do refleksji nad historią oraz estetyką danego medium,
4. w sposób pogłębiony wyjaśnia, na czym polega analiza lub interpretacja dzieła filmowego prowadzona w kontekście konkretnego zagadnienia badawczego – ze szczególnym uwzględnieniem ukazania konkretnego medium w filmie.

w zakresie umiejętności:

1. umie funkcjonalnie omówić cechy wspólne i różnicujące sposoby przedstawiania mediów w kinie fabularnym i dokumentalnym oraz przeprowadzić analizę tych utworów w kontekście użytych środków wyrazu, funkcji narracyjnej i estetycznej oraz znaczenia kulturowego,
2. potrafi analizować i interpretować filmowe przedstawienia różnych mediów (takich jak fotografia, radio, prasa, telewizja), uwzględniając ich kulturową i historyczną rolę oraz specyfikę obrazowania w kinie fabularnym i dokumentalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Refleksja nad sposobami obrazowania mediów w medium filmu.

Omówienie funkcji, w jakich obrazy mediów pojawiają się w medium filmu (fabularnego oraz dokumentalnego).

Przedstawienie, jak analiza i interpretacja filmowych obrazów mediów może stać się przyczynkiem do studiowania historii mediów oraz zagadnień z zakresu ich estetyki.

Zastosowanie względem dzieła filmowego działań analityczno-interpretacyjnych, ukierunkowanych na konkretne zagadnienie badawcze (obecność mediów w filmie).

Nazwa zajęć: **Film i historia mediów**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje w sposób pogłębiony terminologię i metodologię historii mediów w ujęciu pogłębionym, ze szczególnym uwzględnieniem mediów literatury oraz medialnej teorii literatury,
2. przedstawia powiązania filmoznawstwa z medioznawstwem umożliwiające zintegrowane ujęcie problematyki literatury w różnych mediach,
3. omawia założenia teorii mediów Wernera Faulsticha,
4. charakteryzuje związki filmu z innymi mediami, ze szczególnym uwzględnieniem mediów literatury,
5. identyfikuje kluczowe problemy i terminy z zakresu teorii i historii mediów oraz medialnej estetyki filmu,

6. szczegółowo charakteryzuje dawne media komunikacyjne (media ludzkie, medium książki, media "optyczne"), ich historię oraz znaczenie społeczno-kulturowe.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ocena realistycznie swoje możliwości intelektualne, identyfikuje poziom własnej wiedzy i umiejętności oraz wykazuje potrzebę ich ustawicznego pogłębiania.

Treści programowe dla zajęć:

Ogólna charakterystyka głównych grup mediów i ich funkcjonowania na przestrzeni dziejów.

Szczegółowe aspekty przedstawienie powiązań medialnych filmu z teatrem i innymi mediami literatury.

Objaśnienie podstaw medialnej teorii literatury.

Omówienie problematyki iluzji przedstawienia obrazowego przez pryzmat wybranych dawnych mediów.

Nazwa zajęć: **Fotografia i złudzenie: fotografia w filmie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. opisuje sposoby wykorzystania fotografii w filmach fabularnych, dokumentalnych i animowanych,
2. wymienia i omawia utwory reprezentatywne dla fotofilmu (np. "Pomost" Chrisa Markera, "Album Fleischera" Janusza Majewskiego) oraz filmy, w których fotografia pełni eksponowaną rolę (m.in. twórczość Agnès Vardy, Chrisa Markera, Kazimierza Karabasza).

w zakresie umiejętności:

1. ma pogłębione umiejętności badawcze: analizuje, interpretuje i syntetyzuje treści zawarte w utworach fotograficznych i filmowych, ze szczególnym uwzględnieniem ich warstwy wizualnej, stosując odpowiednie metody i narzędzia w celu rozwiązania złożonych problemów analityczno-interpretacyjnych,

2. potrafi integrować wiedzę dotyczącą obrazu fotograficznego (teorii i praktyki) oraz jej zastosowań w badaniach utworów fotograficznych i filmowych (korzystających z obrazów fotograficznych),

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje świadomość zasad współpracy w grupie i aktywnego uczestnictwa w dyskusji: stosuje reguły kulturalnego współdziałania, prowadzenia polemiki i formułowania sądów interpretacyjnych w pracy nad przekazami fotograficznymi,

2. racjonalnie ocenia własne możliwości intelektualne w zakresie wiedzy o fotografii i umiejętności analizy dzieł fotograficznych i filmowych; wykazuje gotowość do ich dalszego rozwijania.

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie pojęć i zagadnień problemowych związanych z interpretowaniem fotografii (R. Barthes, S. Sontag, J. Berger).

Omówienie i analiza wybranych przykładów użycia fotografii w filmie (np. fotofilmy, animacje, filmy o fotografii i fotografach).

Przedstawienie zagadnień dotyczących interpretowania fotografii (oraz jej zastosowania w filmie) w oparciu o analizę całego utworu w jego złożonym formalnym kształcie oraz w odniesieniu do fragmentów filmu oraz form filmowych zrealizowanych przez studentów (mikroanaliza).

Nazwa zajęć: **Media w kulturze Europy**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje w pogłębiony sposób współczesne kierunki badań nad mediami, filmem i literaturą w kontekście kultury europejskiej oraz działalność reprezentujących je ośrodków i szkół badawczych,

2. omawia główne tematy kultury filmowej, literackiej i medialnej w Europie, uwzględniając ich społeczny, polityczny, estetyczny, etyczny i ekonomiczny kontekst,

3. przedstawia nowe orientacje literaturoznawcze w odniesieniu do europejskiej refleksji filmoznawczej i medioznawczej,

4. identyfikuje oraz charakteryzuje pojęcia i problemy związane z teorią, historią i estetyką mediów w kontekście kultury europejskiej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do uznania znaczenia wiedzy o mediach w kulturze europejskiej w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz do krytycznej oceny własnych możliwości intelektualnych, wiedzy i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Różnica między komunikacją pośrednią (medialną) a bezpośrednią; definicje mediów i medioznawstwa; przełomy medialne i ich społeczne oraz historyczne uwarunkowania.

Historyczne uwarunkowania mediów z punktu widzenia kultury Europy; systemy komunikacji medialnej i kulturowej.

Wielkie kręgi problemowe:- medium nauczyciela w średniowieczu i renesansie;- medium parku i ogrodów w XVII i XVIII wieku;- reformacja i media drukowane;- medialna inscenizacja władzy (III Rzesza).

Epoki kultury, epoki mediów.

Filmowe reprezentacje mediów: analiza i interpretacja fragmentów wybranych filmów fabularnych pod kątem rozpoznawania mediów, rozumienia ich funkcji kulturowych i dominacji społecznej.

Nazwa zajęć: Korespondencja sztuk

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje w sposób pogłębiony estetykę filmu artystycznego jako dzieła wielotworzywowego, czerpiącego z dorobku innych dziedzin sztuki, odwołującego się do doświadczenia synestezji i dążącego do syntezy środków wyrazu,
2. rozpoznaje stanowiska teoretyczne akcentujące odrębność sztuk, w tym autonomię sztuki filmowej.
3. definiuje terminy dotyczące synergii sztuk (np. pojęcia synestety i senestetyka) oraz charakteryzuje wybrane teorie i metody opisu dzieł wielotworzywowych powstałe na gruncie literaturoznawstwa, historii sztuki, muzykologii i medioznawstwa.

w zakresie umiejętności:

1. umie posługiwać się terminologią dotyczącą synergii sztuk, a także korzysta z narzędzi i metod właściwych badaniom interdyscyplinarnym,
2. potrafi analizować i interpretować film w kontekście jego związków z innymi dziedzinami sztuki, także jako formę artystycznej jedności,
3. posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin humanistycznych w celu pogłębionej analizy dzieł kultury.

Treści programowe dla zajęć:

Naturalne podłoże korespondencji sztuk:

- Zjawisko „szarej godziny”
- Zdolność synestezji.
- „Natura jest świątynią”, w której „wonie, dźwięki i barwy odpowiadają sobie”. Znaczenie „Correspondances” Charlesa Baudelaire’a. Gesamtkunstwerk Richarda Wagnera.

Systematyka sztuk i sieć powiązań między nimi

- Ukształtowanie nowoczesnego systemu sztuk. Sztuki kardynalne. Miejsce filmu.
- Geniusze i autorzy, talenty wielokierunkowe, talenty komplementarne. Związki artystyczne, towarzystwa, cyganerie, zespoły artystyczne. Bohema na planie.
- Korespondencja i sztuka, synestezja i synestetyka - dociekania terminologiczne. Klasyczna i nieklasyczna jedność sztuk.

Dawne i prądowe źródła jedności sztuk

- Orfeusz, orficy, orfizm.
- Pitagoreizm i jedność wszechświata.
- Trójjedyna chorea, dramat liturgiczny, opera, Les Ballets Russes, Les Ballets Suédois.

Spór o granice sztuk

- Mit Laokoona:
 - od milczenia do krzyku,
 - Gotthold Ephraim Lessing, Arthur Schopenhauer, Irving Babbitt.
- Paragone i polypragmosyne, pragnienie wyższości i nieznośna ciekawość wszystkiego.
- Podsumowanie w świetle koncepcji Mario Prazza, Etienne'a Souriau, Marshalla McLuhana, Daniela Albrighta, Wernera Faustlicha.

Nazwa zajęć: Kino innych kontynentów 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyficzne konteksty pozwalające na interpretację różnych aspektów wskazanej kinematografii oraz ich związku z literaturą, kulturą, historią, polityką i społeczeństwem regionu,

2. opisuje najważniejsze dokonania wskazanej kinematografii oraz ich związek z konkretnymi momentami w historii i kulturze regionu,
3. wymienia wyróżniki stylu najważniejszych twórców danej kinematografii.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi kontekstowo zanalizować wskazane utwory filmowe,
2. potrafi zastosować różne metody analizy, interpretacji i problematyzowania dzieł omawianej kinematografii, włączając w to m.in. analizę społeczną, kulturową, genderową i etyczną,
3. potrafi formułować krytyczne sądy na temat omawianych filmów,
4. potrafi – również zespołowo – dokonać komparatystycznego porównania dwóch lub więcej pozaeuropejskich kinematografii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. konfrontuje własne obserwacje dotyczące omawianej kinematografii z jej ogólnościową recepcją, zwłaszcza w polskim piśmiennictwie krytycznofilmowym.

Treści programowe dla zajęć:

Przedstawienie zarysu historii danej kinematografii.

Omówienie głównych kierunków rozwoju danego kina – również w porównaniu z innymi pozaeuropejskimi kinematografiami.

Wskazanie korespondencji i ciągłości funkcjonowania wybranych tematów w danej kinematografii oraz omówienie sylwetek wybranych twórców.

Analiza konkretnych utworów filmowych.

Nazwa zajęć: **Kino i multimedia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje zjawiska cyberkulturowe istotne dla współczesnych praktyk audiowizualnych, m.in. immersję, symulację, augmentację, remediację, konwergencję, sampling i networking.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, opisywać i wyjaśniać zjawiska komunikacyjne i kulturowe wynikające z funkcjonowania multimediów w kinie, przy wykorzystaniu odpowiednich teorii, takich jak: semiotyka, teoria kina gier umysłowych, neuroestetyka, antropologia wizualna i filmoznawstwo kognitywne,
2. potrafi wskazać, omówić i krytycznie przeanalizować przykłady oddziaływania multimediów na kino,
3. umie interpretować przykłady reprezentatywnych gatunkowo i typologicznie przekazów oraz projektów multimedialnych wykorzystywanych w kinie, a także filmowych tekstów kultury stosowanych w multimediami,
4. potrafi pracować w zespole: stosuje reguły kulturalnej współpracy, słuchania, polemiki i formułowania sądów.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi samodzielnie i odpowiedzialnie określać priorytety w realizacji złożonych zadań zespołowych z zakresu interdyscyplinarnej analizy projektów multimedialnych i filmowych, wykorzystując pojęcia i kategorie właściwe dla teorii kina i multimediów.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do pojęć i teorii dotyczących wykorzystania multimediów w kinie – omówienie złożonych zjawisk poznawczych i komunikacyjnych związanych z intermedialnością oraz narracją transmedialną (np. *Księgi Prospera* w reż. P. Greenawaya, projekt T-Visionarium).

Wprowadzenie do pojęć i teorii dotyczących obecności kina w multimediami – analiza wzajemnych wpływów i form przenikania kina do sztuki cyfrowej, performatywnej i interaktywnej (np. działania grupy Fluxus, gra *Ghost of Tsushima*, technologie CGI).

Analiza i interpretacja wybranych przykładów intermedialnych – film i multimedia jako narzędzia kreacji i promocji tekstów kultury w kontekście konwergencji mediów (np. *Gra o Tron*, serwisy streamingowe jak Netflix).

Praca projektowa z zakresu intermedialności – przygotowanie zespołowego projektu z wykorzystaniem multimediów w kinie lub kina w multimediami.

Nazwa zajęć: **Rynek filmowy**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozpoznaje i prawidłowo stosuje pojęcia z zakresu prawa autorskiego, które mają zastosowanie w produkcji i dystrybucji filmu,

2. identyfikuje w historii filmu wpływy natury gospodarczej, politycznej i społecznej oraz rozpoznaje ich znaczenie w rozwoju kina w Polsce i innych krajach europejskich, w USA oraz Chinach,
3. opisuje w sposób pogłębiony formy funkcjonowania współczesnego życia kulturalnego, ze szczególnym uwzględnieniem strategii dystrybucyjnych, zasad organizacji festiwalu filmowych, działalności kin i platform streamingowych, a także omawia podstawowe zapisy Ustawy o kinematografii oraz sposób funkcjonowania Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeanalizować strategię dystrybucyjną konkretnego filmu i ocenić jej skuteczność na podstawie dostępnych wyników finansowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dostrzega i ocenia perspektywy samorealizacji zawodowej w sektorach związanych z produkcją, dystrybucją oraz upowszechnianiem kultury filmowej.

Treści programowe dla zajęć:

Kultura produkcji – ujęcie teoretyczne.

Modele produkcji filmowej – historia amerykańskiego i europejskiego kina z perspektywy zagadnień rynkowych (np. historia sektora dystrybucji i wyświetlania, historia festiwalu filmowych).

Ustawa o kinematografii – omówienie ram prawnych polskiego systemu finansowania produkcji filmowej w odniesieniu do innych systemów europejskich, a także systemu amerykańskiego.

Dystrybucja.

Producent filmowy.

Chiński rynek filmowy.

Strategie marketingowe – case study.

Festiwal filmowy.

Serwisy streamingowe.

Nazwa zajęć: **Kino europejskie 3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyficzne konteksty pozwalające na interpretację różnych aspektów kolejnej omawianej europejskiej kinematografii (lub omawianego nurtu w kinie europejskim), charakteryzując relacje konkretnych filmów z kulturą, historią, polityką i społeczeństwem regionu,
2. opisuje najważniejsze dokonania wskazanej kinematografii oraz ich związek z konkretnymi momentami w historii i kulturze regionu,
3. omawia w sposób pogłębiony współczesne życie kulturalne Europy, ze szczególnym uwzględnieniem kultury filmowej i literackiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi na podstawie literatury przedmiotu formułować wnioski na temat osiągnięć omawianej europejskiej kinematografii lub omawianego nurtu w kinie europejskim,
2. potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację dzieł filmowych reprezentujących omawianą europejską kinematografię lub omawiany nurt w kinie europejskim, wykorzystując adekwatne filozoficzne i literaturoznawcze narzędzia badawcze,
3. potrafi krytycznie ocenić sposób ujęcia w danym filmie problemów społecznych, politycznych, historycznych i kulturowych, wykorzystując adekwatne narzędzia badawcze,
4. potrafi dokonać komparatystycznego porównania dwóch lub więcej europejskich kinematografii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę sztuki filmowej w budowaniu europejskiej tożsamości zbiorowej i rozwijaniu więzi społecznych,
2. jest gotowy/a weryfikować i uzupełniać swoją wiedzę w zakresie kina europejskiego, realizuje potrzebę ustawicznego uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

Dyskusje o historii omawianej europejskiej kinematografii lub omawianego nurtu w kinie europejskim.

Problemowe dyskusje o głównych kierunkach rozwoju danego kina europejskiego.

Poetyki, tematy, spojrzenia. Analizy konkretnych twórczości.

Ćwiczenia analityczne.

Nazwa zajęć: **Wielkie tematy sztuki europejskiej i film**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną nauk humanistycznych, w tym filmoznawstwa, literaturoznawstwa i historii sztuki, oraz wyjaśnia złożone zależności między nimi,
2. posługuje się specjalistyczną terminologią wykorzystywaną w badaniach tekstów kultury, głównie malarskich i filmowych,
3. wyjaśnia powiązania filmoznawstwa z historią sztuki oraz literaturoznawstwem umożliwiające integrowanie wiedzy z różnych dyscyplin humanistycznych i dostrzeganie złożonych zależności między nimi,
4. opisuje relacje filmu z innymi sztukami i mediami oraz interpretuje złożone konteksty tych powiązań, ze szczególnym uwzględnieniem odniesień malarskich,
5. charakteryzuje w pogłębionym stopniu specyfikę tradycyjnych i nowych mediów komunikacyjnych (w szczególności związku między malarstwem a filmem), ich historię oraz uwarunkowania etyczne i społeczno-kulturowe.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem nowej wiedzy (z zakresu filmoznawstwa i historii oraz obszarów pokrewnych, w tym z historii sztuki), a także formułować na tej podstawie krytyczne sądy,
2. potrafi innowacyjnie analizować, syntetyzować i interpretować określone treści z zakresu filmoznawstwa, historii, historii sztuki, historii literatury, z wykorzystaniem właściwych metod i narzędzi badawczych, pozwalających na oryginalne rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów w zakresie filmoznawstwa i dyscyplin pokrewnych,
3. potrafi przeprowadzić zaawansowaną, krytyczną analizę, interpretację i syntezę różnych rodzajów wytworów kultury (w tym malarstwa i rzeźby), ze szczególnym uwzględnieniem kultury filmowej, medialnej, literackiej i artystycznej, z uwzględnieniem nowych osiągnięć humanistyki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do inspirowania oraz organizowania działań mających na celu kultywowanie tradycji i dorobku swego regionu i kraju oraz zachowania dziedzictwa kulturowego w wymiarze lokalnym, ogólnopolskim i europejskim, ze szczególnym uwzględnieniem roli arcydzieł malarstwa, funkcji muzeów i galerii oraz innym miejsc przechowywania i udostępniania dzieł sztuki,
2. jest gotowy/a do świadomego kształtowania i pielęgnowania własnych upodobań kulturalnych, zwłaszcza malarskich, kolekcjonerskich, filmowych i literackich, wykorzystywania ich w ramach zainicjowanych przez siebie zadań naukowo-badawczych oraz popularyzatorskich.

Treści programowe dla zajęć:

Andriej Rublow (1866, reż. Andrieja Tarkowskiego) wobec tradycji ikony (Święta Trójca Andreja Rublowa). Idea świętości sztuki. Wielkie tematy: ukrzyżowanie, apokalipsa i oczyszczenie, mnich – artysta – błazen – książę (zależności i spory).

Udręka i ekstaza (1965, reż. Carola Reeda) wobec książki Irvinga Stone'a oraz biografii i twórczości Michała Anioła. Relacja między mecenasem a artystą. Kulminacja i kryzys renesansu. Wielkie tematy: zmagania z materią, koniec i początek, ciało, świętość i grzech.

Młyn i krzyż (2011, reż. Lecha Majewskiego) wobec Drogi krzyżowej Pietera Bruegla. Ruch i zatrzymanie. Zauważenie niewidocznego. Mnogość ludzkich historii. Wielkie tematy: droga, śmierć, przeznaczenie, czas, zbawienie.

Caravaggio (1986, reż. Dereka Jarmana) wobec biografii i dzieł artysty. Obrazy w przestrzeni miasta. Teatralność, żywe obrazy. Wielkie tematy: przemoc i czułość, grzech i świętość, ciemność i światło.

Artemisia (1997, reż. Agnès Merlet) wobec biografii i dzieł artysty. Przykład trywializacji fascynującej biografii. Wielkie tematy sztuki: siła i piękno kobiecości, sprawiedliwość i zemsta, bycie artystką.

Nightwatching (2007, reż. Petera Greenaway) wobec biografii i dzieł artysty. Sportretować zbiorowość. Wielkie tematy: publiczna ostentacja, emocje i tajemnica, konwencja i eksperyment.

Mansarda (1963, reż. Konrada Nałęczkiego) wobec biografii i dzieł Maksymiliana Gierymskiego. Przekleństwo perfekcjonizmu. Wielkie tematy: światło, realność świata, miasto, natura.

Vincent & Theo (1990, reż. Roberta Altmana) wobec biografii i dzieł Vincenta van Gogha. Stopniowy, pracochlorny rozwój indywidualnego stylu. Filmowy obraz aktu tworzenia. Wielkie tematy: heroizm koncentracji na pracy, samotność i izolacja artysty.

Camille Claude. 1915 (2013, reż. Bruno Dumonta) i Camille Claudel (1988, reż. Bruno Nuyttena) wobec biografii i dzieł artystki. Namietność i pasja. Dialog i walka dwojga artystów. Wielkie tematy: ból, smutek, odrzucenie i wierność.

Sny (1990, reż. Akiry Kurosawy) wobec biografii i dzieł Vincenta van Gogha. Akcja filmu osadzona w przestrzeni malarskiego obrazu. Wielkie tematy: przecucie, lęk, szaleństwo, śmierć.

Nazwa zajęć: **Antropologia wizualna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. definiuje pojęcia z zakresu antropologii wizualnej, związane przede wszystkim z mediami fotografii i filmu,
2. wskazuje i opisuje w sposób pogłębiony różne koncepcje rozumienia kategorii wizualności oraz metody jej badania,
3. wyjaśnia, w jaki sposób kategoria wizualności może być powiązana z metodologiami badań antropologicznych i filmoznawczych oraz literaturoznawczych,
4. charakteryzuje zagadnienia antropologii wizualnej w odniesieniu do różnych mediów (np. fotografii, książki, pocztówki),
5. charakteryzuje wieloaspektowo (historycznie, genologicznie) w kontekście antropologii wizualnej gatunek: film etnograficzny – wraz z jego odmianami.

w zakresie umiejętności:

1. umie formułować ogólne wnioski dotyczące tematyki poruszanej na zajęciach, odnosząc je do teorii i przykładów omawianych w ramach kursu.

Treści programowe dla zajęć:

Przedstawienie i omówienie podstawowych pojęć z zakresu antropologii wizualnej i szerzej – kategorii wizualności.

Przedstawienie i charakterystyka najważniejszych zagadnień z zakresu antropologii filmu, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentu etnograficznego.

Przedstawienie i charakterystyka wieloaspektowej siatki powiązań między badaniami antropologii wizualnej oraz różnorodnymi mediami.

Nazwa zajęć: **Kino niezależne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozpoznaje i przedstawia terminologię z zakresu badań nad kinem niezależnym, dotyczącą m.in. modeli produkcji, dystrybucji i estetyki filmowej,
2. omawia metody analizy i interpretacji filmów niezależnych w kontekście ich relacji z konwencjami gatunkowymi, estetyką alternatywną oraz praktykami twórczymi,
3. charakteryzuje wybrane przykłady kina niezależnego z różnych obszarów geograficznych, uwzględniając ich społeczne, polityczne i kulturowe uwarunkowania.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie analizować i interpretować filmy niezależne, posługując się odpowiednimi narzędziami badawczymi, a także formułować krytyczne wnioski.
2. potrafi budować argumentację na temat zjawisk związanych z kinem niezależnym, odwołując się do literatury przedmiotu oraz własnych analiz, i syntetycznie podsumowywać wyniki pracy interpretacyjnej.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie problematyki kina niezależnego w Ameryce; zarysowanie tła kulturowego dla współczesnych produkcji niezależnych.

Amerkańskie niezależne kino gatunkowe – problemy z definicją i zarys granic pojęcia.

Próba zdefiniowania polskiego kina niezależnego.

Charakterystyka nurtu IndieWood na przykładzie wybranych twórców i wytwórni.

Prezentacja historii i współczesnych realizacji filmowych ruchu New Queer Cinema oraz nurtu blaxploitation.

Omówienie fenomenu cult movies i praca na własnych przykładach osób studiujących.

Nazwa zajęć: **Teraźniejszość kulturowa filmu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia najważniejsze kierunki badań współczesnego kulturoznawstwa, koncepcje kultur(y) w nich zawarte i sytuuje na ich tle współczesne zjawiska artystyczne, zwłaszcza literackie i filmowe,
2. opisuje procesy zachodzące we współczesnym kinie światowym (wybranych regionów), aktualne doktryny estetyczne obecne w twórczości filmowej i badaniach filmoznawczych, a także wskazuje istotne instytucje współczesnego życia kulturalnego,
3. omawia konsekwencje przyjęcia określonej perspektywy wobec kwestii przemijania, pamięci, historii i mediów cyfrowych.

w zakresie umiejętności:

1. umie w sposób sproblematyzowany omówić na wybranych przykładach znaczenie istotnych toposów i kategorii kulturowych we współczesnym kinie światowym oraz zidentyfikować ważne zjawiska, postaci i tytuły filmowe ostatniego ćwierćwiecza,

2. potrafi analizować stosunek filmu współczesnego do palącej bieżącej problematyki społecznej (np. kryzys wartości, wykluczenie, konflikty zbrojne, dyskursy mniejszości, spory polityczne),

3. analizuje w pracy pisemnej samodzielnie wybrany tekst filmowy w zestawieniu z ważnym tekstem/zagadnieniem współczesnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje gotowość do świadomego uczestnictwa we współczesnej kulturze i w życiu filmowym; ze zrozumieniem i otwartością obserwuje różne tendencje estetyczne i kulturowe.

Treści programowe dla zajęć:

Miejsce filmu we współczesnej kulturze (wzajemne wpływy, zależności, przekształcenia).

Najważniejsze zjawiska, nurty i języki współczesnych badań kulturowych i literaturoznawczych w kontekście filmoznawstwa.

Instytucje życia filmowego (czasopisma, nagrody filmowe, festiwale) oraz filmowa ekonomia (rynek, studia filmowe, promocja, hity box office'u).

Przykładowe topoty współczesnego kina i ich sytuowanie we współczesności przy wykorzystaniu różnych dyskursów (np. czas, pamięć, historia, rodzina, ciało, podmiotowość, dojrzewanie).

Wybrane ważne nazwiska z zakresu współczesnej twórczości filmowej, znaczenie ich postulatów estetycznych i praktyki twórczej dla współczesnego świata (nie tylko filmowego).

Film wobec kultury masowej, rynku, mediów. Rola Internetu w przekształceniu i organizacji życia filmowego.

Film współczesny w perspektywie socjologii i antropologii kulturowej.

Nazwa zajęć: **Kultura seryjności**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania zjawisk związanych z genologią i poetyką produkcji charakterystycznych dla kultury seryjności,

2. charakteryzuje współczesną kulturę medialną w ujęciu globalnym, uwzględniając jej społeczne, polityczne i ekonomiczne uwarunkowania,

3. opisuje specyfikę telewizji i Internetu jako mediów komunikacyjnych kształtujących współczesne formy kultury seryjnej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi formułować krytyczne opinie na temat zjawisk i wytworów kultury seryjnej, oparte na wiedzy naukowej i własnym doświadczeniu, oraz potrafi prezentować opracowania krytyczne w różnych formach i mediach,

2. potrafi pracować w zespole: stosuje reguły kulturalnej współpracy, słuchania, polemiki i formułowania sądów.

Treści programowe dla zajęć:

Próba wskazania wątpliwości terminologicznych związanych z pojęciem kultury seryjności oraz omówienie różnych aspektów rozumienia tego pojęcia.

Wskazanie najważniejszych elementów budowy różnych wytworów kultury (m.in. literatury książkowej, produkcji radiowych, telewizyjnych i filmowych oraz seriali streamingowych) związanych z kulturą seryjności, a także zobrazowanie ich funkcji i miejsca w strukturze.

Wprowadzenie elementów historii różnych mediów związanych z kulturą seryjności.

Analiza formalna różnych przykładów związanych z kulturą seryjności z użyciem bazy pojęciowej przyswojonej w trakcie zajęć.

Nazwa zajęć: **Kino europejskie 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyficzne konteksty pozwalające na interpretację różnych aspektów kolejnej omawianej europejskiej kinematografii (lub omawianego nurtu w kinie europejskim), charakteryzując relacje konkretnych filmów z literaturą, kulturą, historią, polityką i społeczeństwem regionu.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi na podstawie literatury przedmiotu formułować wnioski na temat osiągnięć omawianej europejskiej kinematografii lub omawianego nurtu w kinie europejskim,

2. potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację dzieł filmowych reprezentujących omawianą europejską kinematografię lub omawiany nurt w kinie europejskim, wykorzystując adekwatne narzędzia badawcze,

3. potrafi krytycznie ocenić sposób ujęcia w danym filmie problemów społecznych, politycznych, historycznych i kulturowych, wykorzystując adekwatne narzędzia badawcze.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę sztuki filmowej w budowaniu europejskiej tożsamości zbiorowej i rozwijaniu więzi społecznych,

2. potrafi weryfikować i uzupełniać swoją wiedzę w zakresie kina europejskiego, realizuje potrzebę ustawicznego uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

Dyskusje o historii omawianej europejskiej kinematografii lub omawianego nurtu w kinie europejskim.

Problemowe dyskusje o głównych kierunkach rozwoju danego kina europejskiego.

Poetyki, tematy, spojrzenia. Analizy konkretnych twórczości.

Ćwiczenia analityczne.

Nazwa zajęć: **Muzyka, media, wartości**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia różnice i podobieństwa formalne muzyki i innych sztuk; opisuje rozmaite zastosowania muzyki w mediach,

2. charakteryzuje w sposób pogłębiony zjawiska z historii i współczesności kultury medialnej (zwłaszcza w kontekście filmu, muzyki i literatury) oraz wskazuje zależności między funkcjonującymi w niej formami sztuki,

3. wyjaśnia zagadnienia z zakresu medioznawstwa w aspekcie komunikacyjnym i aksjologicznym.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, pojęciami i terminami z zakresu muzyki i medioznawstwa oraz wykorzystuje je w typowych sytuacjach komunikacyjnych oraz w analizie,

2. potrafi formułować merytoryczną argumentację z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz wyciąga na jej podstawie wnioski.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a rozwijać własne zainteresowania związane z medioznawstwem i korespondencją sztuk w oparciu o zdobytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Analiza i interpretacja funkcjonowania muzyki w różnych mediach – case studies.

XX- i XXI-wieczne przemiany i przejawy kultury medialnej, zwłaszcza w kontekstach muzyczno-filmowo-literackich.

Kulturotwórcza rola mediów (historycznych i współczesnych), zwłaszcza w kontekście muzyki popularnej oraz sztuk audiowizualnych.

Zapoznanie z podstawową wiedzą z zakresu teorii i historii muzyki rockowej w mediach.

Ćwiczenia analityczne.

Nazwa zajęć: **Film i percepcja wzrokowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia w sposób pogłębiony związki filmu z innymi sztukami i mediami oraz złożone zależności między nimi, ze szczególnym uwzględnieniem kontekstów literackich i malarskich (np. rola malarstwa J. Malmströma i S. Wyspiańskiego w twórczości A. Wajdy),

2. charakteryzuje wybrane aspekty warsztatowe z zakresu filmoznawstwa i sztuk pokrewnych (literatury, fotografii, nowych mediów, malarstwa), np. relacje między paletą barwną w malarstwie a filrami obrazu w produkcji filmowej,

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeprowadzić zaawansowaną krytyczną analizę, interpretację i syntezę wybranych wytworów kultury, ze szczególnym uwzględnieniem filmu, literatury, mediów i sztuk plastycznych, w oparciu o nowoczesne narzędzia humanistyki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do samodzielnego i odpowiedzialnego określania priorytetów w realizacji zainicjowanego przez siebie zadania z zakresu interdyscyplinarnej nauki o filmie (np. wybór tematu, zakresu i metodologii pracy multimedialnej dotyczącej relacji filmu z malarstwem).

Treści programowe dla zajęć:

Intertekstualność i intermedialność w filmie – omówienie podstawowych zagadnień teoretycznych oraz analizowanie wybranych przykładów relacji filmu z literaturą, malarstwem i innymi mediami (np. *Imię róży*, *Twój Vincent*).

Związki filmu z innymi sztukami i mediami – analiza złożonych zależności między filmem a malarstwem, teatrem, literaturą czy fotografią (np. *Młyn i krzyż*, *Zwierciadło*, *Melancholia*).

Wzrokowa kompetencja odbiorcy i kulturowy kontekst percepcji filmu – wpływ cytatów artystycznych i odniesień kulturowych na odbiór dzieła filmowego (np. *Ruben Brandt – kolekcjoner*, *Sobowótór*).

Filmowe reprezentacje artystów i dzieł sztuki – analiza filmowych biografii artystów i artystek oraz wizualnych odniesień do malarstwa (np. *Frida*, *Van Gogh. U bram wieczności*).

Estetyczne i warsztatowe aspekty filmowego obrazu – omówienie wybranych zagadnień stylistycznych, gatunkowych i formalnych związanych z filmem i sztukami pokrewnymi (np. *Matrix*, film animowany, plakat filmowy).

Nazwa zajęć: **Wystąpienia publiczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu kultury żywego słowa do formułowania poprawnych i estetycznych wypowiedzi ustnych,
2. potrafi przygotować się merytorycznie i technicznie do różnego typu wystąpień publicznych,
3. potrafi wykorzystać podczas krótkiego wystąpienia techniki i nawyki związane z pracą głosem oraz podstawowe zasady autoprezentacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje aktywną postawę w rozwijaniu profesjonalnych umiejętności związanych z wystąpieniami publicznymi.

Treści programowe dla zajęć:

Krótkie omówienie budowy i działania aparatu mowy. Higiena, profilaktyka i opis stanów patologicznych narządu głosu.

Norma fonetyczna języka polskiego (zasady poprawnej akcentuacji, prawidłowej wymowy samogłosek nosowych, spółgłosek właściwych i sonornych oraz trudniejszych połączeń głosek w obrębie wyrazów).

Ćwiczenia praktyczne wspierające budowanie poprawnych nawyków związanych z pracą głosem i wystąpieniami publicznymi (ćw. relaksacyjne, oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne, dykcyjne, interpretacyjne).

Analiza różnych typów wystąpień publicznych (np. filmu instruktażowego z platformy YouTube, dłuższego wywiadu z udziałem publiczności, wystąpienia z konferencji TED). Omówienie podstawowych zasad autoprezentacji.

Ćwiczenia praktyczne: lektura i wygłaszanie różnego typu tekstów (np. popularnonaukowych, krótkiego wstępu do seansu filmowego).

Nazwa zajęć: **Seminarium magisterskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia, jak samodzielnie pogłębiać i prezentować wiedzę z obszarów odnoszących się do tematu pracy, stosując argumentację o charakterze naukowym,
2. identyfikuje i charakteryzuje zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, tradycji oraz zjawisk z zakresu filmoznawstwa, literaturoznawstwa, kulturoznawstwa,
3. charakteryzuje podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego oraz rozumie dobre praktyki związane z przygotowaniem pracy magisterskiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi stworzyć projekt pracy dyplomowej,
2. potrafi stworzyć obszerną pracę pisemną o charakterze naukowym z dziedziny filmoznawstwa lub medioznawstwa (pracę magisterską),
3. potrafi identyfikować, gromadzić i wykorzystywać różne źródła naukowe, potrzebne do napisania pracy, formułować krytyczny dyskurs w odniesieniu do nich,
4. potrafi prowadzić krytyczną dyskusję nad wybranymi tekstami naukowymi,
5. potrafi podejmować autonomiczne działania zmierzające do własnego rozwoju oraz kierowania własną karierą zawodową,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do korzystania z sugestii i rad promotora oraz innych osób studiujących, a także do formułowania merytorycznych uwag i sugestii w odniesieniu do prac innych osób uczestniczących w seminarium.

Treści programowe dla zajęć:

Metodologiczne i warsztatowe zasady powstawania pracy magisterskiej.

Pogłębianie zagadnień teoretycznych i historycznych dostosowanych do wybranej przez seminarzystów tematyki prac magisterskich.

Wspólne i indywidualne omawianie poszczególnych fragmentów prac przygotowanych przez osoby uczestniczące w seminarium.

Doskonalenie umiejętności pisarskich, researchu (w poszanowaniu zasad ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego) oraz prowadzenia dyskusji opartej na argumentach.

Nazwa zajęć: **Fotografia i złudzenie: historia fotografii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje zaawansowane metody analizy, interpretacji i wartościowania obrazów fotograficznych oraz problematyzuje zagadnienia związane z historycznym rozwojem medium fotografii,

2. omawia związki fotografii z innymi sztukami i mediami, ze szczególnym uwzględnieniem kontekstów filmowych i literackich,

3. omawia pojęcia i zagadnienia z zakresu estetyki i historii fotografii w stopniu pogłębionym.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi formułować merytoryczną argumentację z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz wyciągać wnioski na temat zjawisk związanych z fotografią,

2. potrafi porządkować, hierarchizować i wartościować wiedzę z historii fotografii, uwzględniając jej przemiany oraz znaczenie kulturowe.

Treści programowe dla zajęć:

Ramy czasowe historii fotografii na świecie: periodyzacja, nurty, zjawiska, recepcja.

Tło społeczno-historyczne rozwoju fotografii.

Estetyka fotografii (tematy, forma, konwencje)

Twórcy fotografii, wynalazcy i artyści (np. Daguerre, Talbot, Cameron, Stieglitz, Cartier-Bresson, Bułhak, Capa).

Gatunki w fotografii a nurty artystyczne w jej rozwoju.

Nazwa zajęć: **Kino europejskie 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyficzne konteksty pozwalające na interpretację różnych aspektów kolejnej omawianej europejskiej kinematografii (lub omawianego nurtu w kinie europejskim), charakteryzując relacje konkretnych filmów z kulturą, historią, polityką i społeczeństwem regionu,

2. opisuje najważniejsze dokonania wskazanej kinematografii oraz ich związek z konkretnymi momentami w historii i kulturze regionu,

3. omawia w sposób pogłębiony współczesne życie kulturalne Europy, ze szczególnym uwzględnieniem kultury filmowej i literackiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać komparatystycznego porównania dwóch lub więcej europejskich kinematografii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę sztuki filmowej w budowaniu europejskiej tożsamości zbiorowej i rozwijaniu więzi społecznych,

2. potrafi weryfikować i uzupełniać swoją wiedzę w zakresie kina europejskiego, realizuje potrzebę ustawicznego uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

Przedstawienie zarysu historii omawianej europejskiej kinematografii lub omawianego nurtu w kinie europejskim.

Omówienie głównych kierunków rozwoju danego kina europejskiego oraz sylwetek wybranych twórców.

Wskazanie korespondencji i ciągłości funkcjonowania wybranych tematów w ramach omawianej europejskiej kinematografii lub omawianego nurtu w kinie europejskim – zwłaszcza w porównaniu z innymi europejskimi kinematografiami.

Analiza konkretnych utworów filmowych.

Nazwa zajęć: Dramaturgia audiowizualna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. stosuje właściwą terminologię dotyczącą problematyki mimesis w analizie warstwy audiowizualnej dzieła filmowego,
2. rozpoznaje i nazywa różne modele reprezentacji stanowiące podstawę dramaturgii audiowizualnej różnych konwencji i stylów filmowych,
3. wyjaśnia specyfikę dramaturgii audiowizualnej w filmie w odniesieniu do zagadnienia mimetyczności sztuki.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi w sposób sproblematyzowany wyjaśnić, na czym polegały przemiany w definiowaniu kategorii mimesis i z czego wynika potencjał jej zastosowania w badaniach filmoznawczych.
2. potrafi zanalizować różne modele mimesis w dramaturgii audiowizualnej wybranych dzieł filmowych,
3. określa funkcje dramaturgiczne filmu w kontekście mimetyczności przekazu artystycznego,
4. potrafi pracować zespołowo nad realizacją projektu, uwzględniając interdyscyplinarność badań filmoznawczych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. samodzielnie i odpowiedzialnie określa priorytety w realizacji złożonego zadania analitycznego z zakresu dramaturgii audiowizualnej, uwzględnia interdyscyplinarny charakter badań filmowych oraz krytycznie ocenia własne możliwości.

Treści programowe dla zajęć:

Kategoria mimesis – tradycja antyczna, historia pojęcia, konteksty definicji, reinterpretacje.

Mimesis wobec zagadnień realizmu i konwencji realistycznych w literaturze i filmie.

Obrzeża mimesis – kategoria cudowności, wzniosłości, dziwności, niesamowitego w sztukach audiowizualnych.

Mimeza a diegeza – wspólne i odrębne pola odniesień wobec zagadnień dramaturgii audiowizualnej w filmie.

Filmowe reprezentacje mimesis I – muzyka i eschatologiczne zagadki bytu (np. na podstawie: „Wszystkie poranki świata” A. Corneau).

Filmowe reprezentacje mimesis II – audiowizualna kreacja efektu „dawnej epoki” wobec konwencji realistycznej (np. „Niebezpieczne związki” S. Frearsa).

Filmowe reprezentacje mimesis III – narracja i nostalgia w służbie mimesis (np. „Tam gdzie rosną poziomki” S. Bergmana).

Filmowe reprezentacje mimesis IV – reaktywacja tragediowych wzorców antycznych (np. „Zabicie świętego jelenia” J. Lanthinosa).

Filmowe reprezentacje mimesis V – mimesis wobec „niesamowitego” (np. „Stalker” A. Tarkowskiego).

Nazwa zajęć: Teraźniejszość kulturowa filmu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia najważniejsze kierunki badań współczesnego kulturoznawstwa, koncepcje kultur(y) w nich zawarte i sytuuje na ich tle współczesne zjawiska artystyczne, zwłaszcza literackie i filmowe,
2. opisuje procesy zachodzące we współczesnym kinie światowym (wybranych regionów), aktualne doktryny estetyczne obecne w twórczości filmowej i badaniach filmoznawczych, a także wskazuje istotne instytucje współczesnego życia kulturalnego,
3. omawia konsekwencje przyjęcia określonej perspektywy wobec kwestii przemijania, pamięci, historii i mediów cyfrowych.

w zakresie umiejętności:

1. umie w sposób sproblematyzowany omówić na wybranych przykładach znaczenie istotnych toposów i kategorii kulturowych we współczesnym kinie światowym oraz zidentyfikować ważne zjawiska, postaci i tytuły filmowe ostatniego ćwierćwiecza,
2. potrafi analizować stosunek filmu współczesnego do palącej bieżącej problematyki społecznej (np. kryzys wartości, wykluczenie, konflikty zbrojne, dyskursy mniejszości, spory polityczne),
3. analizuje w formie pracy pisemnej samodzielnie wybrany tekst filmowy w zestawieniu z istotnym zagadnieniem kultury współczesnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje gotowość do świadomego uczestnictwa we współczesnej kulturze i w życiu filmowym; ze zrozumieniem i otwartością obserwuje różne tendencje estetyczne i kulturowe.

Treści programowe dla zajęć:

Miejsce filmu we współczesnej kulturze (wzajemne wpływy, zależności, przekształcenia).

Najważniejsze zjawiska, nurty i języki współczesnych badań kulturowych i literaturoznawczych w kontekście filmoznawstwa.

Instytucje życia filmowego (czasopisma, nagrody filmowe, festiwale) oraz filmowa ekonomia (rynek, studia filmowe, promocja, hity box office'u).

Przykładowe toposy współczesnego kina i ich sytuowanie we współczesności przy wykorzystaniu różnych dyskursów (np. czas, pamięć, historia, rodzina, ciało, podmiotowość, dojrzewanie).

Wybrane ważne nazwiska z zakresu współczesnej twórczości filmowej, znaczenie ich postulatów estetycznych i praktyki twórczej dla współczesnego świata (nie tylko filmowego).

Film wobec kultury masowej, rynku, mediów. Rola Internetu w przekształceniu i organizacji życia filmowego.

Film współczesny w perspektywie socjologii i antropologii kulturowej.

Nazwa zajęć: Teorie filmu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje w sposób pogłębiony specyfikę metodologiczną związaną z teoriami filmoznawczymi w odniesieniu do literaturoznawstwa,
2. posługuje się specjalistyczną terminologią dotyczącą teorii filmu,
3. opisuje terminologię, teorie i metodologie interdyscyplinarnej nauki o filmie w sposób uporządkowany i pogłębiony.
4. przedstawia aktualny stan wiedzy na temat współczesnych dokonań, ośrodków i szkół badawczych z zakresu filmoznawstwa,
5. rozpoznaje wybrane ujęcia teoretyczne w historii myśli filmowej oraz wyjaśnia ich historyczną zmienność.

w zakresie umiejętności:

1. odwołując się do wiedzy, krytycznie odnosi się do wybranych zagadnień oraz analizuje i syntetyzuje wiedzę z zakresu teorii filmu,
2. korzysta ze źródeł naukowych i potrafi je ze sobą zestawiać i konfrontować.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi realistycznie ocenić własne możliwości intelektualne, identyfikuje stan swojej wiedzy i umiejętności oraz wykazuje gotowość do ich ustawicznego rozwijania.

Treści programowe dla zajęć:

Przedstawienie i szerokie omówienie bazy pojęciowej dotyczącej teorii filmu [semestr 1].

Omówienie wybranych klasycznych i współczesnych koncepcji teoretycznych filmu – analiza poglądów kluczowych przedstawicieli myśli filmowej (np. Rudolf Arnheim, Siegfried Kracauer, André Bazin, Christian Metz, Laura Mulvey) [semestr 1].

Analiza wpływu wybranych teorii filmu na praktykę twórczą i krytykę filmową – konfrontacja założeń teoretycznych z konkretnymi strategiami estetycznymi i narracyjnymi w filmie (np. realizm Bazina, psychoanaliza Metza, spojrzenie Mulvey) [semestr 1].

Rozpoznanie głównych trudności definicyjnych oraz ich wpływu na kształtowanie się dyskursu teoretycznofilmowego [semestr 2].

Analiza filmów (reprezentatywnych dla określonych kierunków filmowych) i ich fragmentów z użyciem bazy pojęciowej przyswojonej w trakcie wykładów z teorii filmu [semestr 2].

Nazwa zajęć: Warsztat mediów cyfrowych 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje zagadnienia związane z funkcjonowaniem mediów cyfrowych,
2. wyjaśnia mechanizmy działania narzędzi i technik cyfrowych,
3. wyjaśnia specyfikę oraz przemiany historyczne mediów cyfrowych (głównie w Polsce) ze szczególnym uwzględnieniem produkcji, dystrybucji, promocji i marketingu materiału audiowizualnego.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi krytycznie i w sposób sprobematyzowany oceniać projekty audiowizualne zrealizowane w technikach cyfrowych,
2. potrafi zrealizować – indywidualnie lub zespołowo – projekt audiowizualny w ramach mediów cyfrowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje gotowość do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, potrafi ocenić własne możliwości samorealizacji zawodowej w obszarze mediów cyfrowych, uwzględniając zmieniające się potrzeby społeczne i odpowiedzialność za podejmowane działania.

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie się z obsługą kamer video i aparatem cyfrowym.

Zapoznanie się z softwartem do montażu, m.in DaVinci Resvole.

Odwiedzanie placówek kulturalnych – dyskusja nad ich statusem i sposobem funkcjonowania.

Nazwa zajęć: **Recepcja filmu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia różnorodne perspektywy badania recepcji filmowej w kontekście filmoznawczym (np. teorie odbioru i widza kinowego, badania widowni, odbiór naukowy i krytycznofilmowy) i odnosi je do rozpoznanych literaturoznawczych,

2. charakteryzuje w sposób pogłębiony wieloaspektowe zagadnienia związane z recepcją filmową w odniesieniu do polskich i zagranicznych ośrodków oraz tradycji badawczych,

3. wskazuje i opisuje współczesne kierunki badań nad odbiorem filmu, które rozwijają się szczególnie intensywnie (np. badania widowni filmowej).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość wyraźnego osadzenia zajęciowej problematyki recepcji w różnorodnych (także najbardziej aktualnych) przejawach kultury filmowej,

2. ma świadomość roli, jaką badanie recepcji dzieła audiowizualnego odgrywa w podtrzymywaniu i rozumieniu lokalnej, krajowej i zagranicznej kultury filmowej,

3. rozumie konieczność konsekwentnego poszerzania swej wiedzy, utrwalania jej i funkcjonalizowania w kontekście zróżnicowanych obszarów badawczych.

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka wieloaspektowego badania recepcji filmowej.

Przedstawienie teoretycznych koncepcji odbioru dzieła filmowego/widza filmowego.

Omówienie metodologii badania widowni filmowej.

Przedstawienie problematyki recepcji dzieła audiowizualnego w kontekście zagadnień krytycznofilmowych (sylwetki autorów, studia przypadku).

Nazwa zajęć: **Kino innych kontynentów 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyficzne konteksty pozwalające na interpretację różnych aspektów wskazanej kinematografii oraz ich związku z literaturą, kulturą, historią, polityką i społeczeństwem regionu,

2. opisuje najważniejsze dokonania wskazanej kinematografii oraz ich związek z konkretnymi momentami w historii i kulturze regionu,

3. wymienia wyróżniki stylu najważniejszych twórców danej kinematografii.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi kontekstowo zanalizować wskazane utwory filmowe,

2. potrafi zastosować różne metody analizy, interpretacji i problematyzowania dzieł omawianej kinematografii, włączając w to m.in. analizę społeczną, kulturową, genderową i etyczną,

3. potrafi formułować krytyczne sądy na temat omawianych filmów i dyskutować o nich w grupie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. konfrontuje własne obserwacje dotyczące omawianej kinematografii z jej ogólnościową recepcją, zwłaszcza w polskim piśmiennictwie krytycznofilmowym.

Treści programowe dla zajęć:

Przedstawienie zarysu historii danej kinematografii.

Omówienie głównych kierunków rozwoju danego kina.

Wskazanie korespondencji i ciągłości funkcjonowania wybranych tematów w danej kinematografii oraz omówienie sylwetek wybranych twórców.

Analiza konkretnych utworów filmowych.

Nazwa zajęć: **Medialna estetyka filmu fabularnego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje specyfikę przedmiotową i metodologiczną medialnej estetyki filmu fabularnego; w sposób pogłębiony omawia jej powiązania z filmoznawstwem i literaturoznawstwem,

2. opisuje zależności między medialną estetyką filmu fabularnego a innymi obszarami badań filmoznawczych i humanistycznych, zwłaszcza literaturoznawstwem, umożliwiające zintegrowane podejście do analizy filmowej,

3. wyjaśnia metody analizy, interpretacji i wartościowania filmu fabularnego w ujęciu medialnej estetyki, traktującej film fabularny jako literaturę zapośredniczoną w medium audiowizualnym,
4. opisuje wybrane aspekty teorii filmu wchodzące w zakres medialnej estetyki filmu fabularnego i ma świadomość ich historyczności,
5. charakteryzuje nowe orientacje literaturoznawcze, ze szczególnym uwzględnieniem refleksji filmowej i medioznawczej; omawia ich problematykę związaną, posługując się terminologią z zakresu medialnej estetyki filmu fabularnego.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie analizować filmy fabularne z wykorzystaniem wiedzy z zakresu medialnej estetyki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje gotowość do uznania znaczenia wiedzy z zakresu medialnej estetyki filmu fabularnego w rozwiązywaniu problemów poznawczych i interpretacyjnych oraz potrafi krytycznie ocenić swoje możliwości intelektualne, wiedzę i umiejętności w tym obszarze.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika medialnej estetyki filmu fabularnego na tle istniejących teorii filmu.

Zasadnicze pojęcia medialnej estetyki filmu (realizm, przemoc, technika, towar, mit).

Realizm filmu fabularnego.

Przemoc pokazywania a technika filmowa.

Film jako towar. Adaptacja, produkcja, dystrybucja.

Film jako mit społeczny. Mityczna rzeczywistość filmu.

Nazwa zajęć: **Recepcja filmu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia różnorodne perspektywy badania recepcji filmowej w kontekście filmoznawczym (np. teorie odbioru i widza kinowego, badania widowni, odbiór naukowy i krytycznofilmowy) i odnosi je do rozpoznań literaturoznawczych,
2. charakteryzuje w sposób pogłębiony wieloaspektowe zagadnienia związane z recepcją filmową w odniesieniu do polskich i zagranicznych ośrodków oraz tradycji badawczych,
3. wskazuje i opisuje współczesne kierunki badań nad odbiorem filmu, które rozwijają się szczególnie intensywnie (np. badania widowni filmowej).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość wyraźnego osadzenia zajęciowej problematyki recepcji w różnorodnych (także najbardziej aktualnych) przejawach kultury filmowej,
2. ma świadomość roli, jaką badanie recepcji dzieła audiowizualnego odgrywa w podtrzymywaniu i rozumieniu lokalnej, krajowej i zagranicznej kultury filmowej,
3. rozumie konieczność konsekwentnego poszerzania swej wiedzy, utrwalania jej i funkcjonalizowania w kontekście zróżnicowanych obszarów badawczych.

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka wieloaspektowego badania recepcji filmowej.

Przedstawienie teoretycznych koncepcji odbioru dzieła filmowego/widza filmowego.

Omówienie metodologii badania widowni filmowej.

Przedstawienie problematyki recepcji dzieła audiowizualnego w kontekście zagadnień krytycznofilmowych (sylwetki autorów, studia przypadku).

Nazwa zajęć: **Warsztat animatora kultury audiowizualnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego niezbędne do stworzenia wydarzenia kulturalnego,
2. wyjaśnia specyfikę funkcjonowania instytucji kultury, ze szczególnym uwzględnieniem instytucji filmowych.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zespołowo konstruować kosztorysy oraz wnioski dotyczące działań w obszarze animacji kultury filmowej,
2. potrafi wykorzystać wiedzę o filmie przy samodzielnym projektowaniu programu wydarzenia filmowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a uwzględniać potrzeby i oczekiwania różnych grup odbiorczych (np. widzów kina artystycznego, dzieci, młodzieży, seniorów),
2. jest gotowy/a do etycznego i odpowiedzialnego funkcjonowania w zespole produkcyjnym, wykonywania powierzone zadania oraz ich delegowania,
3. jest gotowy/a do merytorycznego komunikowania się z przedsiębiorstwami oraz instytucjami zajmującymi się organizacją kultury filmowej (takimi jak dystrybutorzy, agenci sprzedaży, kina, platformy streamingowe).

Treści programowe dla zajęć:

Wnikliwa analiza koncepcji i założeń programowych istniejących wydarzeń filmowych (zwłaszcza festiwali i przeglądów, np. Animator, Nowe Horyzonty, MFFMW Ale Kino!).

Warsztatowa ocena wniosków powstałych na przedmiocie Animacja kultury audiowizualnej – ocena możliwości ich wykonania.

Warsztatowa praca nad koncepcją wspólnie przygotowywanego projektu oraz konstruowaniem jego budżetu – w synchronizacji z projektem prowadzonym na przedmiocie Warsztat mediów cyfrowych 2.

Wyodrębnienie zadań i ustalenie harmonogramu działań produkcyjnych. Przeprowadzenie ćwiczeń mających na celu skonsolidowanie zespołu oraz pozwalających jego członkom efektywnie rozdzielenie zadań.

Ustalenie strategii negocjacyjnych oraz omówienie stylu prowadzenia efektywnej komunikacji z partnerami i kontrahentami.

Omówienie problematyki związanej z działalnością organizacji pozarządowych oraz rozpatrzenie aktualnych możliwości pozyskania funduszy na działania kulturalne.

Nazwa zajęć: Rynek filmowy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozpoznaje i prawidłowo stosuje pojęcia z zakresu prawa autorskiego, które mają zastosowanie w produkcji i dystrybucji filmu,
2. identyfikuje w historii filmu wpływy natury gospodarczej, politycznej i społecznej oraz rozpoznaje ich znaczenie w rozwoju kina w Polsce i innych krajach europejskich, w USA oraz Chinach,
3. opisuje formy funkcjonowania współczesnego życia kulturalnego, ze szczególnym uwzględnieniem strategii dystrybucyjnych, zasad organizacji festiwali filmowych, działalności kin i platform streamingowych, a także omawia podstawowe zapisy Ustawy o kinematografii oraz sposób funkcjonowania Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeanalizować strategię dystrybucyjną konkretnego filmu i ocenić jej skuteczność na podstawie dostępnych wyników finansowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dostrzega i ocenia perspektywy samorealizacji zawodowej w sektorach związanych z produkcją, dystrybucją oraz upowszechnianiem kultury filmowej.

Treści programowe dla zajęć:

Kultura produkcji – ujęcie teoretyczne.

Modele produkcji filmowej – historia amerykańskiego i europejskiego kina z perspektywy zagadnień rynkowych (np. historia sektora dystrybucji i wyświetlania, historia festiwali filmowych).

Ustawa o kinematografii – omówienie ram prawnych polskiego systemu finansowania produkcji filmowej w odniesieniu do innych systemów europejskich, a także systemu amerykańskiego.

Dystrybucja.

Producent filmowy.

Chiński rynek filmowy.

Strategie marketingowe – case study.

Festiwale filmowe.

Serwisy streamingowe.

Nazwa zajęć: Animacja kultury audiowizualnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia istotę animacji kultury jako obszaru działań edukacyjnych, artystycznych i społecznych,
2. charakteryzuje wieloaspektową siatkę pojęciowo-problemową związaną z animacją kultury oraz w sposób sproblematyzowany omawia pojęcia i zagadnienia z nią związane,
3. opisuje historię krajowej animacji kultury filmowej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Dyskusyjnych Klubów Filmowych i inicjatyw festiwalowych.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi uczestniczyć w dyskusji, argumentować na poparcie przyjętych tez, odwołując się do siatki pojęciowo-problemowej związanej z pojęciem animacji
2. potrafi wskazać i analizować konkretne przykłady wzorcowych projektów zrealizowanych w ramach animacji kultury filmowej,
3. potrafi przedstawić zagadnienia związane z animacją kultury filmowej w kontekście edukacji szkolnej i formułować propozycje działań edukacyjnych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do inspirowania i etycznego organizowania działań w obszarze kultury filmowej i audiowizualnej, monitoruje aktualne wydarzenia kulturalne oraz rozpoznaje nowatorskie formy wyrazu artystycznego.

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie pojęć i zagadnień problemowych związanych z animacją kultury, przede wszystkim w jej odmianie filmowej (np. historyczny rozwój form animacji kultury filmowej, specyfika polskiego sektora kultury, społeczne aspekty animacji kultury).

Omówienie i analiza wybranych przykładów projektów, realizujących ideę animacji kultury filmowej (np. omówienie ewolucji idei festiwalu filmowego od Cannes do Sundance, analiza funkcjonowania największych polskich imprez filmowych).

Przedstawienie zagadnienia polskiej animacji kultury filmowej w perspektywie historycznej (np. omówienie historii ruchu DKF; ewolucja metod i narzędzi działania oraz przemiany pojmowania roli animatora w PRL i III RP)

Wieloaspektowe rozpatrzenie zagadnienia animacji kultury filmowej w kontekście edukacji szkolnej (na podstawie materiałów dydaktycznych dla uczniów i nauczycieli).